

γνωρίσωμεν τὸ ἁμάρτημα ἡμῶν, ὀφείλομεν νὰ ζητῶμεν τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπαλλαγθῶμεν τοῦ θάρους τῆς ἐνοχῆς. Ἀλλ' ἐὰν μ' ὅλην τὴν προσεκτικὴν ἡμῶν παρατήρησιν, εὐρίσκωμεν ἀμφοτέρωθεν πιθανότητας ἰσοδυναμίας, πρέπει νὰ μένωμεν εἰς τὸ ἀσφαλέστερον, ἤγουν, εἰς τὴν κρίσιν ἐκείνην, ἣτις φαίνεται ὅτι ἀπέχει πλεονέκτον ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ἁμαρτῆσαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.

